

Intervjuu  
Maret Ojaga  
Lk. 3

Meenutades  
salongiõhtut  
Lk. 4

Persoon:  
Robert Mägi  
Lk. 5

Koolilehti  
analüüsi  
Tartus  
Lk. 6

Kas sa  
ajalehti loed?  
Lk. 7

Järjejutu  
"Koolilugu"  
eelviimane osa  
Lk. 8

# Alter Ego

MÄRTS 2005

NR. 32

JÕGEVA GÜMNAASIUMI LEHT

3 krooni



## Kirjutagem õigesti!

„Kas siis selle maa keel  
lauulu tuules ei või  
taevani tõustes üles  
igavikku omale otsida?“

või mõne muu meetodi abil 2 parimat õigekirjaoskajat, kes pääsesid edasi teise vooru, mis toimus 14. ja 15. märtsil. Nii selgusidki võitjad:

Need read pani 19. sajandi alguses kirja luuletaja Kristjan Jaak Peterson, kelle sünniaastapäeval, 14. märtsil tähistame emakeelepäeva.

Sel aastal otsustasid kooli eesti keele õpetajad, et emakeelepäeval tuleks rõhutada õigesti kirjutamise tähtsust ja omavahel võiksid konkureerida klasside parimad kirjutajad.

Selleks selgitati eelnevalt igast klassist kas siis etteütuse

5. klassis Laura Tennosaar,
6. klassis Nele Šott,
7. klassis Eline Selgis,
8. klassis Jelena Skalkina,
9. klassis Merili Kirsimäe,
10. klassis Liisi Kiiüts,
11. klassis Gerli Lokk,
12. klassis Annemari Põldkivi.

Veerandi viimasel päeval anti võitjatele üle auhinnad.

Gerli Lokk

11.d klassist osales emakeelepäeva konkursil Kadri Pärn.

## Jens Raevald:

### "Mälumäng on laiskade inimeste spordiala."

13. veebruaril toimus Tallinnas Õismäe Humanitaargümnaasiumis Eesti koolinoorte mälumängu meistrivõistluste finaali, kus osales 20 kuni viieliikmelist võistkonda 19st koolist. Võitis meie kooli I võistkond.

Võistkond Jõgeva I (koosseisus Jens Raevald, Mikk Saar, Sandra Maasalu ja Martin Makarevitš) pääses mälumängu meistrivõistluste finaali tänu teisele kohale üle-eestilises mälumängus Reval Cup. Võistkond Jõgeva II (koosseisus Madis Hunt, Sulev Lääne, Anti Tõll ja Andres Juur) aga eelvoorude kaudu. Jõgeva Gümnaasium oli meie maakonnast ainus osavõtja, samas ka

ainus kool, mis oli finaalis esindatud kahe võistkonnaga. Meistrivõistlusi korraldab teist aastat Eesti Mälumänguliit. Küsimusi oli kokku 40, need olid jagatud teema järgi kaheksaks 5-küsimuseliseks plokiks. Iga õige vastus andis 2 ja osaliselt õige 1 punkti. Ploki vastamiseks oli aega 7 minutit.

“Võistlus läks meil igati hästi. Alates esimesest plokist ei taandunud me kordagi tahapoole teisest kohast. Igas voorus rohkelt punkte saades libisesime pikkamööda välja teiste lõogiulatusest ja enne viimast vooru oli võit sama hästi kui käes. Meie võistkonna tugevuseks pean ühtsust. Kui teistel olid ehk oma “leivanumbrid”, siis meie ei andnud ühegi

teemaga punkte ära,” meenutas võidukat päeva Jens Raevald. Ja lisas: “Mälumäng on laiskade inimeste spordiala. Selleks ei ole vaja enne võistlusi pakkide viisi raamatuid läbi lugeda, vaid peab lihtsalt kogu aeg silmad-kõrvad lahti hoidma.”

Jõgeva I kogus finaali võistlusel võimalikust 80-st 66 punkti, edestades teise koha omanikku Juuru Gümnaasiumi 6 punktiga. Kolmanda koha pälvis Tartu Tamme Gümnaasium. Võistkond Jõgeva II jäi 20. kohale.

Auhindu, milleks peamiselt raamatud, jagus kuuetele esimesele. Nagu mälumängudel sageli, võis igauks auhinnalaualt valida endale meelepärast.

Sandra Maasalu

Algus viimane veerand, peame vastu!

# Võistlus kui looduse seadus

Kolmas veerand, mis nüüd õnnelikult seljataha jäänud, on kõige pikem ja mõneti ka kõige raskem. Lisaks tihedatele kontrolltöödele jääb sinna olümpiaadide ja konkursside kõrghooaeg. Toimusid kõnevõistlus "Kuldsuu 2005", Eesti noorte mälumängu meistrivõistluste finaali, Alo Mattiiseni muusikapäevad, kooliteatrite, koolilehtede ja -raadiote võistlus jne, rääkimata tavalistest olümpiaadidest.

Mis ajendab inimest kesk niigi arutat kiirust ja pinget endale lisakohustusi võtma? Esiteks pakub võistlemine, enese proovilepanek ning oma võimete ja/või teadmiste teistega võrdlemine lihtsalt naudingut. See on eneseteostus- ja -tõestusvõimalus. Palju saab juurde uusi teadmisi, kogemusi, ideid, nippe, oskusi ja julgust. Edu innustab pürgima üha kõrgemale. Muidugi ei saa unustada, et konkursid ja võistlused on mõnused seltskonnaüritused, kus toimunud on hiljem lõbus meenutada.

Praktilisest ja pisut küünilisest aspektist vaadatuna annab hea esinemine plusspunkte õpetajate silmis ja abiturientidele positiivseid omadusi iseloomustusse.

Kui avaneb võimalus mingil alal mõõduvõtuks, tasub väljakutse vastu võtta. Kahjuks ei saa kõik esikohale tulla. Võita on ütlemlata hea tunne, kuid nii kulunud, kui see ütlus ka poleks, tähtis on siiski osavõtt. See on tõsi, sest tegelikult võidavad kõik. Võidavad juurde ülal loetletud väärtusi, mis tulevad kasuks edaspidi. See on vahel isegi tähtsam kui üks diplom või aukiri.

Tegelikult on kogu elu üks võistlus. See on evolutsiooni seadus. Võita tahavad kõik ja nii see peabki olema. Võitja jääb ellu, võitja üle kohut ei mõisteta. Tuleb aga ette tagasilööki, õpetab ja kasvatab see palju rohkem kui edu – tulevasteks triumfideks. Konkurents ongi edasiviiv jõud.

## Alter Ego

lehtalterego@hotmail.ee

**Peatoimetaja:** Sandra Maasalu

**Reporterid:** Katy Aasmäe, Mariann Anderson, Triin Ereb,

Janne Kasela, Triinu Keskküla, Gerli Lokk,

Kadri Lõhmus, Aire Olesk, Jaanika Spelman,

Teivi Sälik, Airiin Laaneväli, Joonas Paas, Katrina Kask

**Fotod:** Pearu Orusalu

## Kuldsuud kohtusid Põltsamaal

15.veebruaril 2005 peeti Põltsamaa kirikla hoones Jõgeva maakonna gümnaasistide kõnevõistlus. Kõnelejaid oli kolmest gümnaasiumist: Põltsamaa Ühisgümnaasiumist, Jõgeva Ühisgümnaasiumist ja Jõgeva Gümnaasiumist, kokku 12 õpilast. Meie kooli esindasid Tõnis Tobre (12.kl), Virgi Einaste (10.kl) ja Siim Maripuu (9.kl).

Esimeseks vooruks pidi võistleja valmistama ette kõne vabal teemal. Esindatud oli väga lai teemadering. Räägiti suitsetamisest ja kaisukarudest, kuid käsitleti ka usku ja armastust.

Teise vooru pääses edasi 6 õpilast, kes tõmbasid endale loosiga ühe kolmest teemast: "Rahu, sõda!", "Ma seisan siin", "Teine Eesti". Igal teemal kõneles 2 võistlejat.

Esimesest voorust teise pääsenute seas oli enamik põltsamaalasi. Meie koolist sai teise vooru edasi kaks võistlejat.

Lõpptulemusena sai esimese koha Põltsamaa Ühisgümnaasiumi abiturient Taavi Libe. Teist ja kolmandat kohta jäid jagama Krista Kõrgesaar Põltsamaa Ühisgümnaasiumist ja Siim Maripuu Jõgeva Gümnaasiumist. 4. märtsil peeti Põltsamaal ka vabariiklik kõnevõistlus "Kuldsuud 2005". Meie maakonda esindasid (ja ka võitsid konkursi) Taavi Libe ning Krista Kõrgesaar Põltsamaa Ühisgümnaasiumist. Siinkirjutajat ei saadetud edasi nooruse pärast, oli ju võistlus mõeldud 10.-12. klassi õpilastele.

Traditsiooniline kõnevõistlus on põltsamaalastele meie Betti Alveri luulepäevade või Alo Mattiiseni muusikapäevade tähendusega.

Siim Maripuu

## Sadolin Cup

**22. ja 23. veebruaril toimusid Viljandis ülevabariigilised gümnaasiuminoorte võrkpalli võistlused Sadolin Cup.**

Osavõtjate arv oli oodatust palju suurem – koguni 49 võistkonda, mis olid vastavalt tasemele jaotatud meistriliiga ja rahvaliiga vahel. Aga osalev võistkond ei olnud selline nagu tavaliselt, sellesse kuulus kolm poissi ja sama palju tüdrukuid. Jõgeva Gümnaasiumi au eest võistleda soovijaid oli nii palju, et tuli välja panna kaks esindust. I võistkond - koosseisus kapten Andres, Mikk, Ando, Taavi, Maris, Riina ja Ilona - sai kokkuvõttes kümnenda koha. Ka II võistkonnal - liikmetega Rainer, Aadu, Martin, kapten Triin, Liis ja Triin - läks hästi, kolmeteistkümnendal kohal pole ju midagi viga. Väga tugevat konkurentsi näitab see, et neljast peetud mängust kolm võitnud I võistkond jäi paremusjärjestuses lõpetama esimest kümnet.

Esimese päeva mängud toimusid Viljandi uues spordihoones, teised erinevates koolides. Ööbisime ja sõime Viljandi Valjala põhikoolis. Muuseas, ma tean, et on kombeks viriseda oma kooli välimuse üle, kuid meie, Jõgeva Gümnaasiumi õpilased, peaksime ikka väga rahul olema.

Peale pikka sportlikku päeva toimus kultuurimajas Viljandi Kultuuriakadeemia noorte kontsert. Esinesid meilgi Alo muusikapäevade raames konserdi andnud jazz-band, viimase kursuse tantsijad ja erinevad ansamblid.

Lisaks sportlikele allajäämistele tuli ära kannatada veel kaks kaotust, nimelt jäi üks osaleja meie koolist ülerahvastatud duširuumis ilma oma teksapükstest ja teine unisus ning oma süü tõttu ühe läätseta.

Võistlused läksid igati korda. Kooli au kõrgel hoidmise kõrval nautisid kõik osalejad sõbralikku õhkkonda ja kahte sportlikku päeva.

Triin Ereb

# Muusikat olgu me majas ...

Nagu tavaks on saanud, külastab märtsikuus meie kooli väga palju muusikaga seotud inimesi. Kes tuleb muusikat kuulama, kes esinema - ühe suure elamuse võrra rikkamaks saavad nad ilmselt kõik.

27. veebruarist 11. märtsini toimusid traditsioonilised Alo Mattiisenile pühendatud muusikapäevad: kahe nädala jagu kontserte igale maitsele ja vanusele ning lõpetuseks üleriigiline koolinoorte ansamblite konkurs.

Kõik see aga oleks olemata, kui poleks muusikaõpetaja Maret Oja, kes on selle kõige algataja ja edasiviija. Sellepärast astusingi ühe koolipäeva lõpul muusikaklassist läbi, et talle mõned küsimused esitada.

## Kuidas Alo Mattiisenile pühendatud muusikapäevad alguse said?

Muusikanädalat hakkasin ma Jõgeva Gümnaasiumis korraldama 1995. aastast. Kuna siis ei olnud Eesti Kontsert veel nii aktiivne ja ei pakkunud maakondadesse kontserte, oleksime pidanud lastega minema Tallinnasse. Selleks, et tuua õpilastele muusikat lähemale, et nad näeksid, milliseid kontserte ja esinejaid olemas on, mis on üldse muusika, hakkasingi korraldama muusikanädalat. Kaks aastat korraldasin.

1997. aastast läks see Alo Mattiiseni nimeliseks ja tuli konkurssjuurde.

1995. aastal märtsi alguses ühel esmaspäeval olid esimesed külalised Alo Mattiisen ja Jüri Leesment. Ma ei tea, kas see on mingi saatusesõrm, et just nemad olid need esimesed külalised, kes tookord tulid. Alo tutvustas enda uut plaati ja rääkis oma muusikast.

Aga et üldse see konkurss Jõgevale tuua, sellega oli omaette kokkulepe. Tallinnas korraldati Mustpeade Majas üleriigilist lugejate, solistide ja ansamblite konkurssi. Mina käisin seal oma esimese ansambliga kahel aastal. Aga organisatoorne pool oli seal väga mäda: sa ei tea, mis kell sa lavale pead minema, kes praegu laval on või kes üldse žüriisse kuulub. Vihastasin, ausalt öeldes. Samal konkursil oli ka Sirje Medell Saaremaalt. Istusime temaga maha ja mõtlesime, et hakkame ise tegema. Leppisime Sirjega kokku, et tema võtab solistid Saaremaale ja mina ansamblid Jõgevale. Nii jäigi.

## Millist vastukaja olete külalistelt saanud meie kooli ja Alo Mattiisenile pühendatud muusikapäevade kohta?

Need on leidnud üleriigilist vastukaja muusikaõpetajatelt, kes näevad aasta otsa vaeva ja teevad tööd. Väga paljud selle nimel ainult töötavadki, et saada Saaremaale ja tulla Jõgevale. Selles mõttes on Jõgeva ikka väga prestiižne koht, kuhu tahetakse alati tulla. Seetõttu olengi kõikidele meie kooli abilistele öelnud, et see on meie kooli visiitkaart. Kui inimene



*Kindlasti korraldab Maret Oja Alo Mattiiseni muusikapäevi ka järgmisel aastal – 10. korda.*

tuleb siit uksest sisse, siis ta peab tundma, et ta on siin oodatud. Mulle meeldis väga kui Sven Kullerkupp, kes käis meie jazzist rääkimas, kiitis meie maja. Meil olevat siin kõik nii puhas ja kena. Ta ütles ka, et igast seinast ja igast lapsepilgust õhkab intelligentsust. Olen ka varem kuulnud, et meie koolis on sellist teistsugust tunnet, mida igas koolis paraku ei ole. Ka kuulsin ma, et peale konkurssi olid Jõgeva serverid umbes. Kogu vabariik tuhlas ainult kas siis kooli või Mattiiseni koduleheküljel. Ma arvan, et me oleme Jõgeva kultuurikaardile küll toonud. Alguses oli probleeme, et kus see Jõgeva asub ja kuidas siia saab. Nüüd on see täpselt teada.

## Kas korraldamisel juhtus ka äpardusi?

Muusikanädalal loeksin ma äparduseks Viljandi Kultuuriakadeemia esinemist, mis oli täielik haltuura. Ja oli ka teine asi, mis jäi hinge. Meie keskastme publik ei oska mõnel juhul käituda. Kui oli kultuurikeskuse laulustuudio kontsert, siis näiteks kuendad klassid käitusid väga halvasti. Muusikapäevade eesmärgiks on olnud alati kontserdipubliku kasvatamine, et mismoodi kontserdil käituda. Et mul ju võib igav olla, aga ma vähemalt viisakusest kuulan ära, sest keegi tuleb ju mulle midagi pakkuma.

## Miks otsustasite muusikapäevad muuta kahenädalaliseks?

See ei olnud otsus, see lihtsalt läks niimoodi. Kõik kokkulepped said tehtud juba oktoobrikuus ja siis hakkasid need asjad kuidagi muutuma, et keegi ei saanud millalgi ja algas vahetamine. Kuna väga häid kontserte sai just ühel nädalal teha ja teisi häid eelmisel, siis nii ta lihtsalt juhtuski. Ma ei tea, kas see oli nüüd hea või halb mõte, seda peavad kuulajad otsustama. Aga ma arvan, et see segas vähem

koolitööd. Ei olnud ju iga päev kõikidele kontserte. Endal on ka väga kurnav, kui on näiteks viis kontserti järjest ning ühed tulevad ja teised lähevad.

## Kas kavatsete järgmisel aastal midagi muuta?

Saaks selle aastaga ühele poole ning kõik aruanded tehtud, sest paberimajandus on ju selle juures suur. Korra küll plahvatas peas, et ei ole mõtet kutsuda inimesi siia, kui publik ei oska kuulata, aga ma arvan, et see läheb mul suvega üle.

## Kuidas jäite rahule üleriigilise konkursi žürii otsustega?

Mina jäin rahule, kuigi ma päris kõike ka jälle ei kuulnud. Aga ma sain aru, et ka muusikaõpetajad olid rahul. Sellist tagasisidet pole küll tulnud, et žürii oli ülekohtune. Ja üldiselt niipalju, kui on arvamusi olnud eelmiste aastate kohta, siis muusikaõpetajad väga kiidavad Jõgeva konkursi just nimelt sellepärast, et siin on väga õiglane, suur ja aupaklik žürii, kelle arvamust nad hindvad.

## Kuidas pannakse kokku žürii?

Lihtsalt helistasin, et kellel on aega. Seekord ma leppisin kokku kaheteistkümne inimesega ja kõik kaksteist olid kohal. See on tõesti esimene kord, kui keegi ei helista, et jäi haigeks või midagi muud.

## Ja teie oma lemmikud selle aasta muusikapäevadel?

Mulle meeldisid väga Anu ja Triinu Taul, kes rääkisid eesti rahvamuusikast, Kadri Hunt ja ansambel Hüüd & Hääl ja loomulikult prantsuse jazztrio. Meeldis ka konkursipäevadel Alo Mattiiseni loomingukontsert ja Silvi Vraidid ning Jaan Willem Sibula kontsert.

## Kas vahel on ka tunne, et need jäävad nüüd küll viimasteks muusikapäevadeks?

Oi! Igal aastal. Absoluutselt igal aastal.

## Kui kaua te veel jõuate neid korraldada?

No mida sa ise vastaksid selle peale? Kõik ju ootavad. Järgmine aasta on juubeliaasta: kümnes kord, Alo juubel ja ta surmast möödub kümme aastat. Eks me siis püüame seda kuidagi veel uhkemalt tähistada ja teha. Kui õpetajad või lapsed, kes siin käivad, ära lähevad, siis kõik ütlevad, et aasta pärast kohtume. No kuidas sa ühel aastal ütled, et ah, enam ei viitsi. See on juba selline regi, mille pealt on väga raske maha saada. Ma olen isegi mõelnud, et kaua... Et paneks mingi tärimini, et teeks kümme aastat, aitab küll. Samas võiks ju palju lihtsamalt teha, nii et oleks ainult see konkursi osa ja ei oleks muusikanädalat. Aga mul on meeles, kui Andres Juur ütles, et Alo päevad ilma muusikanädalata, ei oleks üldse see. Kõik on harjunud, et on kontserdid ja siis üleriigiline konkurss. Nii et ma jään sellele küsimusele kahjuks vastuse võlgu.



Lauri 12.a-st metsikul kantripeol.

Eelmisel veerandil toimunud salongiõhtu kandis põnevat pealkirja - "Wild wild west", ehk eesti keeles "Metsik kantripidu".

Ürituse käigus oli traditsiooniline viktoriin, mille koostas Tiit Naarits ning läbi viis Viktor Nõmm. Selles osales ka õpetajate ja vilistlaste võistkond, kes said võitjateks. Kuna nad aga võtsid viktoriinist osa mitteametlikult, sai esikoha 11.a klassi meeskond. Auhinnaks oli kringel, mille võitjad kõigi piduliste vahel ärajagasid.

Korraldajad andsid klassidele ülesande teha midagi kantriteemal. Viktoriini küsimuste vahele esitatigi väljamõeldud kavasid. Ka nende seast valis žürii (koosseisus õpetaja Viktor Nõmm, kantritantsuõpetaja Gerda Nõmmik ning meie kooli vilistlased Piret Männik ja Alo Lõoke) välja parima. Selleks osutus 12. a klass. Teise koha vääriline oli 11.b

Kaljakanistrite kandmise võistluse võitis Kristjan Laks. Väga tubli oli sel alal ka ainuke osalenud tüdruk - Irina Ivahnenko, kelle tulemus oli parem paljudepoiste omadest.

Pidulistele õpetas line-tantsu Gerda Nõmmik Palamuselt.

Ürituse lõpus söödi kringlit ja joodi kalja.

**Kuidas seekordse salongiõhtu korraldamine sujus, küsisin korraldajatelt Maris Reinolt ja Kaisa Reimandilt.**

**Kuidas tuli üldse mõte teha just kantriteemaline salongiõhtu?**

Novembris käisime enda klassiõde Kadri Moori sünnipäeval ning hakkasime seal kambakesi mõtlema, mis teemal võiks seda korraldada. Ideid oli palju, kuid kõige rohkem hakkas meeldima kantriteema.

**Millised probleemid ilmnesisid korralduse käigus?**

# Salongiõhtu

Suurim mure oli kauboiriie te hankimine. Need saime lõpuks kultuurimajast. Ja loomulikult ei osanud me arvata, et salongiõhtuks vajalike asjade tassimine niivõrd raske töö võib olla.

**Kas kooli-kaaslased ja teised olid valmis teid abistama?**

Kui palusime, siis küll. Aga meie klass oleks võinud aktiivsem olla. Vahepeal tundus, et kedagi ei huvitagi salongiõhtu. Pidime näiteks kahekesi kogu aula ära kaunistama. Tegelikult see vist oligi hea, sest meie ise ju kujutasime kõige paremini ette, missugune see välja nägema peaks. Siiski aitas dekoreerimiseks vajalikku heina vedada klassivend Silver. Parallelklass (11D) aitas žüriiliikmeid otsida ning jagas klassidele ülesanded. Klassikaaslased aitasid puhveteletti tassida ja pärast pidu aulat koristada. Jens Raevald müüs pileteid. Tänu peab ütleva Viktor Nõmmele, kes oli suureks abiliseks ning kujunes lõpuks kaaskorraldajaks.

**Kas jäid ka mõned mõtted või ideed teostamata?**

Me pidime tegema veel tinavalamise, kabaree-show, lassoheitmise, kaljajoomise, käesurumise, duelle ja slaidiprogrammi kauboide ajaloost. Meil oli ka hästi utoopiline mõte tuua poni koolimajja.

**Kas võtaksite ka teist korda ette taolise kooliürituse korraldamise?**

Mitte kahekesi. Oli küll huvitav ja põnev, kuid kambakesi oleks hoopis parem. Muidu võiks küll.

**Kas õhtu kulges nii, nagu olite ette kujutanud?**

Alguses mitte. Hiljem läks paremini.

**Kas pettusite milleski?**

Algus venis ja lõpp vajus ära. Kõige rohkem on kahju, et ma salidiprogrammi ei saanud teha. See oleks kõvasti meeleolujuurde andnud.

**Kas oli ka mingisuguseid naljakaid juhtumisi?**

Me tulime Marise juurest kelguga, millel oli kohutavalt palju vajaminevaid asju. Kelk läks pidevalt ümber. Tavaliselt kulub kooli jõudmiseks maksimaalselt 5 minutit, seekord pikenes aeg vist umbes

poolele tunnile. Samas oli nii naljakas, et ei saanud naeru pidama.

**Kas teieni tuli ka mingit positiivset või negatiivset tagasisidet?**

Klassijuhataja Merike Kompus ja Maimu Valdmann kiitsid. Viimane oli vaimustuses, et me põhimõtteliselt kahekesi kogu ürituse korraldamisega hakkama saime. Pidulistelt kuulsime aga, et peo algus venis. Sellega oleme ka ise nõus.

**Kuidas ise kogu õhtuga rahule jäite?**

Lõppkokkuvõttes võib rahule jääda. Alati võib paremini minna.

Mari Lääne

## Jõgevale loodi Noortenõukogu

1. veebruaril 2005 loodi Jõgeva Linnavalitsuse juurde 14-liikmeline Jõgeva linna Noortenõukogu, mille eesmärgiks on noorte huvide esindamine linnavalitsuses.

Ettepaneku selline organ moodustada tegi linnapea Viktor Svjatõšev. Mõtte, mis ei olegi tegelikult uus, teostasid linna arenduse peaspetsialist Erki Teder ja haridustöö peaspetsialist Helle Kajaste. Eeskuju võetakse sarnastelt edukalt töötavalt noortekogudelt Jõgeva vallas, Põltsamaal, Paides, Kuressaares ja Tallinnas.

Saadikud vanuses 13-26 valiti Jõgeva Gümnaasiumist, Jõgeva Ühisgümnaasiumist, Jõgeva Täiskasvanute Keskkoolist, Jõgeva Kunstikoolist, Jõgeva Muusikakoolist, Jõgeva Kultuurikeskuse huvialaringidest ja Jõgeva Avatud Noortekeskusest. Üks nõukogu liige esindab puuetega noori ja kindlasti on kavas 14. liikmeks leida tööealine lapsevanemast noor. Jõgeva Gümnaasiumi esindavad Tõnis Tobre, Sandra Maasalu ja Liina Liiv.

Noortenõukogu käib koos kord kuus. Ülesanneteks on eelkõige noorte huvide kaitsmine linnas, ettepanekute edastamine linnavalikogule ja linnavalitsusele, noorsootöö korraldamisele kaasaaitamine, noorteürituste algatamine ja korraldamine. Noortenõukogu president on Tõnis Tobre.

Sandra Maasalu

# Robert Mägi: "Las igaüks arvab minust, mis tahab..."

Koolis ringi kõndides pole vist kellelegi märkamatuks jäänud musti nahkpükse, luukeredega pearätti ja punaste nõõridega tanksaapaid kandev 10.b klassi õpilane Robert Mägi, keda sõbrad lihtsalt Ropsiks kutsuvad. Alter Ego toimetus valis just tema persooniks, kellega seekord intervjuu teha.

## Kuidas sisustad oma vaba aega?

Millist vaba aega? Mul on pahatihti midagi teha, sõltub kas siis asjalikku või mitte. Aga oma aega, mis koolist üle jääb, kulutan ma Jõgeval kõikvõimalikele toimingutele, nagu näiteks malemäng ning kultuurimajas pilli "mängimine". Sellele lisaks raiskan kohutavalt palju aega teleka ja arvuti taga, mida kõike saadab muusika kuulamine.

## Milline neist tegevustest on sulle kõige tähtsam?

See viimane, ilma selleta ma ei liiguks. Või nagu ütles Jaan Ross: "Muusika peamiseid ülesandeid ühiskonnas on ühendada inimesi ning rääkida neile tõtt."

## Kes kuuluvad bändi, milles sa mängid?

Bändi kuuluvad peale Oskari veel Andu ja mina. Uusi lugusid vormime kõik koos. Keegi ronib mingi ideega lagedale, mida hakatakse väänama ja

vormima, niikaua kuni saab sellest see, mida ootasime (ja mida üldjuhul ei juhtu). Nii mõnigi lindistuse jaoks valmis olev lugu on leidnud ennast prügikastist. Üldjuhul ei viitsi keegi end lugude tegemisega vaevata, kui on aeg, tulevad ise.

## Millisena näed bändi tulevikku?

Anname välja paar kauamängivat, mis polettidele ei jõua, ilmselt oma jubeda kõla pärast. Aastaid pärast meie surma leiab Frank Zappa lapselaps meie plaadi ja annab selle oma nime all välja ning saab kuulsaks.

## Millal ja miks tekkis huvi male vastu?

Siis, kui kuskilt tekkis mulle arvuti mäng nimega Chess CCCCCCChamp (need c tähed tulid sellest, et proovisin klahvilt küünega mingit saasta ära kraapida). Seal õppisin ära malendite asetuse ja käigud. (See oli aastal 95, äkki?) Vennalt aeg-ajalt pähe saamine tüütas nagu lõplikult ära ja läksin 2004.aasta oktoobris maleringi. Seal, kaitseliidu majas, kes tahab, võib tulla, täitsa tasuta ja nii.

## Miks valisid humanitaarklassi?

Sest seal ma saan tähelepanu suunata ainetele, mis mind huvitavad ja milles kavatsen ka riigieksamid teha, ning sealhulgas mööda viilida aintest, mis mind ei huvita (vähemalt nii ma lootsin).



Humanitaarkallakuga on ka see eriala seotud, mida kavatsen ülikoolis õppida.

## Mis sa üldse oma elust arvad?

Ma ei tea, mu elu pole veel alanudki, ei oska arvata. Või noh, kui ma hakkan oma ajast kasutama 98% praeguse 10% asemel, olen rahul.

## On sul eeskujusid?

On, nagu ka igal teisel inimesel, kes meist seda lihtsalt teadvustab, kes mitte. Kui sind tõesti huvitab, siis minu eeskujuks on Les Claypool.

## Mis ajendab olema teistest omaealistest erinev?

Esiteks arvan seda, et iga või vanus pole sellega üldse seotud. Osana teatud sorti mõtlevast subkultuurist olen märkamatuks ka selliseid riideid kandma hakanud. Aga mis mind selleks ajendab, on ühiskond, kõigi oma mõttete klišeede ja väärustumistega.

## Paljudel inimestel on elu moto või põhimõte, millest nad juhivad, kas ka sinul?

Ikka on, aga ma ei ole kunagi teinud midagi sellist, et end paremini ühiskonda sobitada või et inimesed mind paremini mõistaksid, pigem vastupidi, seepärast jätan ka selle küsimusele vastamata. Las igaüks arvab minust, mis tahab, kui keegi üldse viitsib oma aega nii mõttete tegemistega raisata.

## Mida soovivad kaasõpilastele?

Kui te midagi teete, siis küsige endalt, miks? Kui te vastata ei oska, siis ärge tehke seda. Ja seda ka, et ostke võimalikult palju asju. See, kes meist surres omab kõige rohkem, see võidab.

## Koolivormi poolt või vastu

Mida arvatakse koolivormist? Esitasin selle küsimuse meie kooli gümnaasistidele ning tulemused on ausalt öeldes päris üllatavad. Nimelt u 50% küsitluteest on koolivormi vastu, 48% poolt ning 2% jääb ükskõikseks.

### Peamised põhjused, miks õpilased ei soovi koolivormi:

1) Ühesugune riietus pärsib isikupära ning seega pole võimalik kedagi stiili järgi eristada.

2) Iga päev sama kehakatet kandes muutub see ääretult tüütuks ja isegi häirivaks.

3) Kardetakse, et koolivorm maksab hingehinda ja seda ei suudeta kinni maksta.

4) Peljatakse, et koolivorm on ebamugav ja et seetõttu ei tunta ennast vabalt, vaid ollakse pinges.

5) Koolivorm ei tasu end ära.

Kompromissina oleksid mitmedki nõus koolivormi kandma, kui selle disainiks disainiks moesuundi tundvad õpilased. Terve komplekti kandmisele eelistatakse mõnd üksikut riideeset (nt müts, lips, sall jne).

### Peamised põhjused, miks pooldatakse koolivormi:

1) See vähendaks ebavõrdsust õpilaste hulgas (rikkamad ja vaesemad ei eristuks nii teravalt).

2) Koolivorm tekitab suurema ühtekuuluvustunde.

3) Üritustel on lihtsalt ilus, tore ja uhke vaadata, kui kõik kannavad oma kooli embleemidega riietust.

Küsitlus näitas, et koolivormi idee nõuab kindlasti veel arendamist ja arutamist.

Gerli Lokk

Käty Aasmäe

# Lugu, milles tõestatakse, et ka pelgalt osavõtt on palju kasu

Veerandi viimasel päeval, 18. märtsil, küsivad 3 inimest, justkui maldamata lõppu ära oodata, end tundidest vabaks, et poole üheks Tartu bussi peale jõuda. Jõgeva Gümnaasiumi koolilehe Alter Ego toimetuse esindus koosseisus Airiin Laaneväli, Kadri Lõhmus ja allakirjutanu suundub koolilehete ja kooliraadiote võistluse autasustamisele.

MTÜ Noorte Meediaklubi ja ajaleht Eesti Ekspress korraldavad sellist võistlust juba kuuendat korda, kuid esmakordselt on haaratud ka kooliraadiod. Konkursile laekus 2 raadiosaadet ja rekordiliselt 54 lehte. Meie leht on varem osalenud kahel korral.

Üritus on küll autasustamine, kuid auhinnasaajad peavad selguma alles kohapeal. Sestap püsib südames väike lootus, et ehk saab ka meie leht midagi. Tormame bussijaamast Hugo Treffneri Gümnaasiumi poole, mille asukohta teab umbmääraselt ainult Kadri, kes on seal varem käinud. Meie Airiiniga oleme alustuseks lihtsalt võlunud, kui ilusaks on see vana maja tehtud. Pikemat tutvumisringkäiku meile muidugi ei võimaldata, sest jõuame viimasel minutil nagu ikka.

Kahjuks pole ei alguses ega ka edaspidi suurt aega tutvuda teiste lehtedega, mis ühe lauakese peale kenasti on välja pandud ja mille vastu on otse loomulikult elav huvi. Esmapäev tundub hea olevat Haapsalu Gümnaasiumi Larus, mis pälvibki hiljem hulga auhindu.

Saal on täis ja oleme sunnitud istuma esimesse ritta. See osutub isegi vedamiseks, sest leidub ka püstiseisjaid. Kutsutud on kolm inimest igast väljaandest, kui tundub, et mõnedest on neid küll rohkem.

## Väikesed vanainimesed

Tuntud ajakirjanikest on kohal Priit Pullerits Postimehest, Madis Jürgen Eesti Ekspressist ja Sergo Selder Eesti Päevalehest. Viimased kaks on ka žürii liikmed. Priit Pullerits peab lühikese kõne, milles toob välja, mida hea ajakirjanik peaks teadma. Ta räägib ulatusliku taustauringu tähtsusest, kuid rõhutab seejuures: "Hea ajakirjanik kasutab kogutud materjalist 10%, halb ajakirjanik 110%." Vot nii! Pullerits on aastate jooksul Postimehes palju praktikante näinud, kuid enamikul neist on olnud üks viga, mille kohta mõned toimetajad ütlevad: "Nad on nagu väikesed vanainimesed." See tähendab, kõhklevad ja kahtlevad kõiges, ei julge oma ideid välja pakkuda ega midagi huvitavat ette võtta. Ajakirjanik peab olema julge. Sära silmadesse!

Kõik žürii liikmed on need 54 ajalehte läbi lugenud ja see ei olnud just kerge töö. Sergo Selder toob välja igasugust statistikat stiilis "kõige kallim leht maksis 10 krooni, kõige suurem toimetus oli 28-liikmeline" jne. pluss igasugused keskmised. Palju olevat käsitletud WC-teemat. Muret tekitav on

suitsetamisest, joomisest ja narkomaaniast positiivses võtmes kirjutamine.

## Võtke vabalt!

Liis Kängsepp alustab oma ülevaadet negatiivse poolega. Powerpointi vahendusel ilmuvad saalis üles pandud valgele ekraanile kõik vead, mida ei tohiks teha.

Mis need suurimad patud siis on? Liiga palju intervjuusid ja seejuures veel sisutühje ankeetintervjuusid, juhtkirjad teemal "taas on käes sügis...", viletsad fotod, fookuseta leheküljed, ebamäärased žanrid, ainult ühe allika kasutamine persoonilugudes,

minavormis jutt, liiga pikk ja lohisev juhtlõik, laialivalgusus.

Õnneks annab Liis ka nõu, kuidas asja parandada.

Nagu eespool juba mainitud, on soovitatav teha rohkem taustauringut ja rääkida ERINEVATE inimestega, mitte nii, et küsid 3 oma klassi tüdruku arvamust. Intervjuude asemel tuleks eelistada olemuslugusid. Olemusloo tegemine on muidugi tömahukam, kuid Madis Jürgeni sõnadega: "Kes ütles, et särav tekst peab kergelt sündima?"

Hea loo põhieeldus on tegelikult autori huvi teema vastu. Ilma selleta ei tule midagi head välja. Silmad tuleb lahti hoida, et märgata tähelepanu- ja kirjutamisväärsed enda ümber. Kiita saavad põhikoolide lehed, sest neis võetakse asja vabamalt ja juletakse rohkem nalja teha kui tõsistes gümnaasiumilehtedes.

Vahepeal võtab sõna soliidne pintsaku ja lipsuga Rocca al Mare Kooli noormees, kes reklaamib aprillikuus toimuvat koolilehete konverentsi. Lisainfo allikana nimetab ta netiaadressi, mis on võimalik segane tähekombinatsioon. Saalis tekkinud kahina peale ütleb ta selle tähtsaaval uuesti, kuid isegi siis jääb see ilmselt paljudele segaseks. Muide, sama kooli seltskond on hiljem silmnähtavalt pettunud, et neid esiseitsmiku hulgas pole.

## Madis Jürgen on "lilleneiu"

Auhinnad on enamasti Eesti Ekspressi või Postimehe logoga kaelapaelad, pastakad, kruusid, mälumänguraamatud, T-särgid ning fliisid. Terve pikk laud on neid täis, sest laureate on tõesti palju. Alati musti prille kandev Madis Jürgen hakkab neid kätte jagama.

Mõlemad raadiosaated, Pärnu Koidula Gümnaasiumist ja Valga Põhikoolist, saavad ergutusauhinnad. Ajalehetele on olemas eriauhinnad ja eraldi arvestus põhikoolide ning gümnaasiumide jaoks. Parim põhikoolileht on Kooli Pluss Ardu Põhikoolist.

Gümnaasiumide arvestuses on 8 kategooriat: uudis, arvamus, intervjuu, olemuslugu, eksperiment, problemlugu, foto ja kujundus. Parim koolileht

üldarvestuses aastal 2005 on staazikas osaleja Kresku Tallinna Kuristiku Gümnaasiumist. Peaa hinnaks on reis Stockholmist tutvuma erinevate meediaväljaannete toimetustega.

Parimad lood avaldatakse Eesti Ekspressi aprillikuises noortelisas "Versus". Madis Jürgen ütleb, et sinna artiklite valimine tekitab nende toimetuses alati rõõmsat elevust. Muide 17.03.05 Ekspressis ilmunud eksperimendi, kus Madis Jürgen on nädal aega 9. klassis, idee tuli just ühest koolilehest.

## Asi polegi nii hull

Läski nii, et meie Alter Ego jäi seekord premeerimata. Seepärast liigume suupistelaua juurest väljareklaamitud personaalsesse konsultatsiooni pisut kartlikult ja murelikult. Ajalehed on tähestiku järjekorras žüriiliikmete vahel ära jagatud. Meie tagasisidemees on Martti Kass.

Oh õnne, Alter Egot ei tehti maata! Ränki etteheiteid pole. Kujundus on korras, erinevalt mõnest teisest. "Rebaste" iseloomustusi ja 2003/2004 õppeaasta statistikat peetakse huvitavaks ja omanäoliseks. Palju intervjuusid – see on muidugi paha. Need oleks saanud muuta hulga mitmekesisemateks olemuslugudeks. Uudise ülesehitusreegleid pole täpselt järgitud ja üldse on uudised vähe. Vabandame ennast, et meie leht ilmub ainult neli korda õppeaasta jooksul ja uudised on kiiresti riknev kraam. Seepeale soovivat Martti meil rohkem problemlugusid teha. Kokkuvõttes võib Alter Ego kohta öelda: normaalne, midagi väga "puusse" pole, aga ka mitte midagi erilist.

Tagasiteel oleme täis tegutsemisindu ja ideid, kuidas lehte paremaks muuta. Naeratus korraldajate näol jättis positiivse tunde ja esialgne pettumus, et ei saanudki Ekspressi kruusi, ununeb. Hoog on nii suur, et hakkame muidki asju planeerima. Näis, mis sellest lõpuks välja tuleb.

Sandra Maasalu

## PARIM LEHT PÕHIKOOIDE ARVESTUSES

I KOOLI PLUSS (Ardu Põhikool)  
II KÄROIIN (Kärstna Põhikool)  
III HARMI EKSPRESS (Harmi põhikool)

## PARIM LEHT ÜLDARVESTUSES

I KRESKU (Tallinna Kuristiku Gümnaasium)  
II LARUS (Haapsalu Gümnaasium)  
III TABULA RASA (Tartu Miina Härma Gümnaasium)  
IV POSTIPOISS (Tartu Karlova Gümnaasium)  
V MIILANG (Tartu Hugo Treffneri Gümnaasium)  
VI SÜTIK (Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasium)  
VII TAPEET (Pärnu Hansagümnaasium)

# Kas sa ajalehti loed?

11.d klassi õpilane Kadri Lõhmus tegi sel õppeaastal uurimistöo teemal "Jõgeva Gümnaasiumi õpilaste lugemus". Oma uurimuses annab autor ülevaate 10.-12.klassi õpilaste lugemisharjumustest, suhtumisest lugemisse ning eelistustest. Uurimus põhineb läbiviidud küsitlusel. Küsitletute koguarv oli 181 (s.o. 88% kõigist meie gümnaasiumiklasside õpilastest).

Alljärgnevalt avaldame uurimistöo I osa, mis näitab, kuivõrd loevad meie õpilased ajalehti.

Ajalehti loeb küsitletud õpilastest 94%. Tüdrukute loeb ajalehti 98%, poistest 89%. Kümndendas klassis loeb ajalehti 84%, üheteistkümndendas klassis 100% ja kaheteistkümndendas klassis 98% õpilastest. Kui kümndendas klassis on lehelugejate tüdrukute arv suurem, siis kaheteistkümndendas klassis loevad ajalehti rohkem poisid.

Uuringu andmeil on loetavaimaks ajaleheks Postimees, millele järgnevad SL Õhtuleht ja Vooremaa. Postimeest loeb 70%, SL Õhtulehte 67% ja Vooremaad 57% küsitletud õpilastest. Järgnevad Eesti Päevaleht 33%, Eesti Ekspress 29% ja Maaleht 10%. Ajalehtedest märgiti ära veel Spordileht, Äripäev, Alter Ego, Fookus, Kuldne Börs, Sirp, Vali Uudised ja Teataja, kuid nende loetavus jäi alla 10%.

Kui tüdrukud eelistasid 2%-ga Postimehele SL Õhtulehte, siis poistel eedastas Postimees SL Õhtulehte 11%-ga.

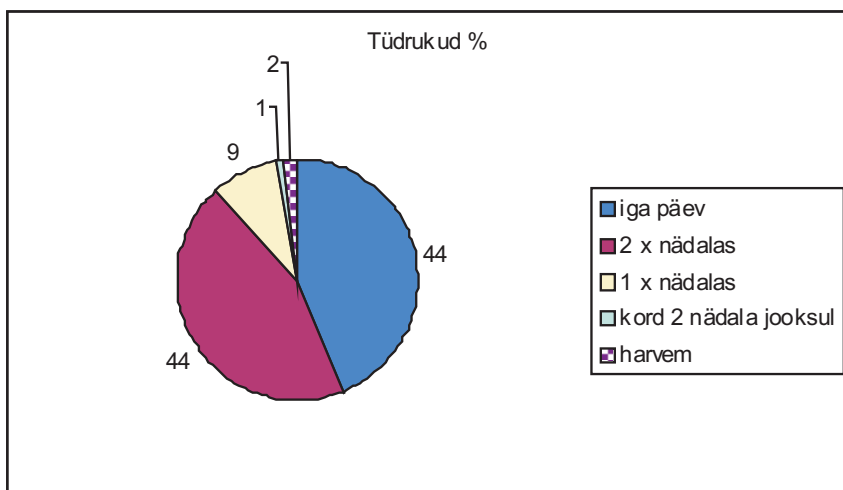
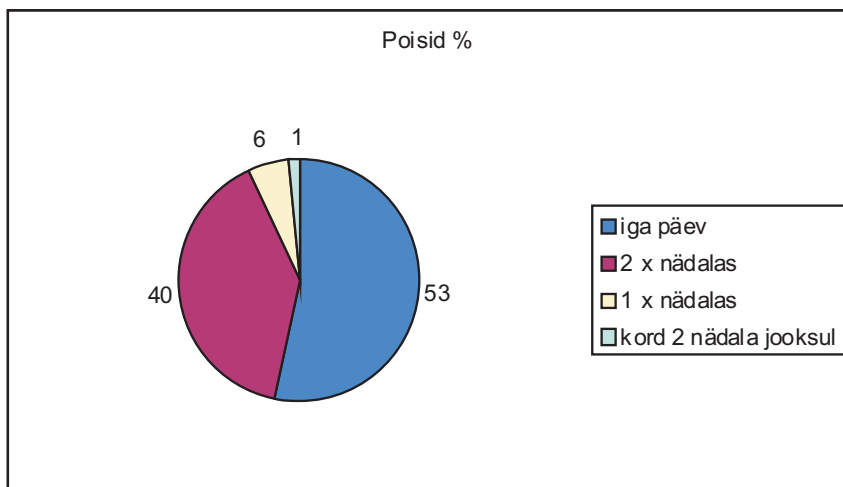
Kodus käib ajalehti 72%-il küsitletuist. Enim tellitakse ajalehtedest Vooremaad, mis käib kodus 35%-il küsitletuist. Järgnevad Postimees 34% ja SL Õhtuleht 23%-ga.

Koju ostetakse ajalehti 50%-le küsitletud õpilastest. Kõige rohkem ostetakse SL Õhtulehte – 27%, järgnevad Postimees ja Vooremaa mõlemad 10%-ga.

Küsitletuist 65% loeb lehti väljaspool kodu või Internetis. Kõige populaarsem on ajalehtede lugemine kooliraamatukogus. Seal loeb ajalehti 18% õpilastest. Populaarsuselt teine on 15%-ga Internet, millele järgneb linnaraamatukogu 13%-ga. Tuttavate pool käib ajalehti lugemas 12% küsitletud õpilastest. Vanemate töö juures käib lehti lugemas 3% ja vanavanemate juures 2% küsitletud õpilastest. Ära mainiti meessoost lugejate hulgas korra ka ajalehtede lugemine juuksuri ooteruumis ja baarides.

Joonis nr. 1

Ajalehtede lugemise tihedus:



Küsitletuist 67% leiab, et on vajalik või väga vajalik, et kodus käiks ajalehti. Vastupidiselt arvavad põhjendasid oma arvamust tavaliselt sellega, et kui saab vaadata uudiseid televiisorist või on kodus olemas Internet, siis pole tingimata vaja uudiseid paberkandjal koju osta või tellida.

Iga päev loeb ajalehti 48% küsitletud õpilastest. Paar korda nädalas lugejate arv on 42%. Tunduvalt vähem, nimelt 8% küsitletuist, loeb ajalehti üks kord nädalas ja 2% leiavad, et loevad ajalehti harvem kui korra kahe nädala jooksul. Uuringust selgub, et poisid loevad ajalehti tihedamini kui tüdrukud. Poiste ja tüdrukute lugemise tihedused on ära toodud joonisel nr. 1.

Küsitletuist 49% leiab, et neil on ajalehtede lugemiseks aega piisavalt, 51% aga, et liiga vähe.

Üleriigilistest päevalehtedest on

huvitatud 91% küsitletuist. Suurt huvi tuntakse ka maakonnalehtede vastu. Nimelt on neist huvitatud 44% vastajatest. Järgnevad koolilehed 36%, üleriigilised nädalalehed 26% ja reklaamlehed 1%-ga. Küsitletuist 1% leidis, et neid ei huvita üksiki ajaleht. Võõrkeelseid ajalehti loeb 6% küsitletuist.

Vastanutest 75% loeb ajalehtedest ainult neid artikleid, mis neid väga huvitavad, 25% aga loevad kõiki artikleid.

Populaarsemateks temadeks on päevakajalised sündmused ja õnnetused. Valdkondadest järgnesid sport, rahvusvahelised suhted ja välispoliitika, kultuur (muusika, film) ning teadus ja tehnika. Ajakirjanikest, kelle artikleid huviga loetakse, toodi üks või kaks korda välja Valner Valme, Priit Pullerits, Mihkel Kärmas, Jaan Lukas, Jüri Pino, Andres Arrak, Urve Tinnur ja Madis Jürgen.

# Omalooming

Teivi Sälik

# KOOLILÜGÜ VII

Ägeda prömmimise peale avanes lõpuks ühikauks ning kitsasse ukseavasse ilmus videokaameraga Joel.

“No tere, rebased! Tere tulemast *afterparty*’le!”

Markus litsus end teiste vahelt tundmatuseni muutunud koridori. Keegi oli selle kaunistamisega kõvasti vaeva näinud: seinu kaunistasid erinevad pildikesed rebastest ja ka laest rippus alla karvaseid mängurebaseid, kõik ninadega keldri suunas.

Peoruumi jõudes näis rahvahulk just teda ootavatki. Poiss tõsteti lauale ning pihku pisteti pruun paberkott kirjaga: kanep.

“Mis see on? Saate aru, mul pole enam mingeid jamasid vaja!” üritas poiss hõiskavat rahvahulka edutult kontrolli alla saada.

“Sa pead enne vanduma, see ongi peo algustseremoonia! Muidu jäädkki siia keldrisse veerandi lõpuni!” kuulutas Joel rahulolevalt kaamerat sisse lülitades.

Markus mõistis, et pääsu pole, ning lausus tehtus pühalikkusega: “Töotan ja vannun, et ei puutu enam iial. Ärge kunagi mõelge, et kanep on hea või et suitsetamine on popp. Uskuge, mina tean!”

Keldrikatus ähvardas juubelduste tõttu pealt lennata, kui Markus väarikalt kummardades DJ-puldi taha läks ja plaadi käima pani. Pidul oli ametlikult alanud.

Õhtu edenedes täitus väike tuba erinevat värvi kunstsuitsuga, ka muusika võttis järjest valjemaid tuure, kuni ühtäkki tõmbas koridorist tulev tugev tuulepuhang hetkeks ukseava suitsust puhtaks. Markus, kes hakkas just plaati vahetama, tardus avanevat vaatepilti nähes. Muusika katkes poolelt noodilt ja tekkinud vaikuses kostis nurinat:

“Mis nüüd viga? Pane mussi!”

Kui aga DJ Marc (Joeli pandud hüüdnimi) midagi ei vastanud, järgnesid ka teised silmadega tema

klaasistunud pilgule.

Mustavas avas seisis täiesti võõras mees. Tema riideid katsid poripritsmed ja kivinenud ilmega paistes näos vilasid pisikesed silmad. Kähisev hää lõi kuuldavale sõimu:

“Ma küsin, mis lärm see siin on? Kas te, kutsikad, saate juba kord wait või ei?”

Markus lasi plaadid kolinal põrandale kukkuda, mis sundis meest tema poole vaatama. Justkui aegluubis pistis viimane käe hõlma alla, tõmmates seal välja pisikese süsimusta püstoli. Vankudes hakkas ta ebamääraselt mõmisedes relvaga vehkima, kuni kõlas lask. Mehele endalegi tuli see üllatusena ning imestunult uuris ta seina sisse tekkinud auku.

Tekkinud haudvaikus plaadimängija juurde taganedes ei mõelnud Markus enam midagi, ta lihtsalt tegutses. Kätt selja taha pannes sattus pihku kõrge kaelaga šampusepudel. Sulgenud näpud kõvasti ümber pudeli, kasutas poiss sissetungija hämmeldushetke ära ning löi...

Mehe näoilme lõtvus, tema suust ja peast purskus joana verd nii lööja näole kui ka kätele. Seda, kuidas haavatud keha tumeda mütsatusega põrandale kukkus, Markus enam ei kuulnud, sest tema peas vasardas üha valjemini:

“Ma tapsin ta ära, ma tapsin ta ära! Mind pannakse vangi!”

Poiss vaatas alla üha suurenevasse vereloiku ja mõistis, et pääsemiseks peab ta kaduma. Keha vabanes justkui halvatuses ning juba paari hetke pärast oli ta oma toas. Tema voodis magas Joel, kellel äsjasündinud tragöödiast nähtavasti aimugi polnud. Markus hakkas kiiruga toast asju kokku otsima. Enda nimega plaadid lendasid spordikotti ja kõige peale öökapisahulist rahakott.

Äkitselt võttis kiirustamine Markuse hetkeks jalust nõrgaks. Seinast tuge otsides toetas poiss käed vastu akent, surudes näo vastu klaasi. Sile ja jahe pind mõjus rahustavalt ning

pikkamööda hakkas šokk taanduma, südame rütmigi aeglustus vähehaaval. Leevendus kestis siiski ainult hetke, sest väljas kostis midagi õudusttekitavat: politseisireen.

Lahkudes tõmbas poisi tähelepanu magava sõbra kõrval surisev kaamera, mis näitas ikka uuesti ja uuesti tötut:

“Kanep on hea! Suitsetamine on popp!”

Markus tundis, kuidas särk seljas higiseks läks. Ühikakaaslane oli osavalt välja valinud ainult need hetked, kus meelemürki ülistati! Vihast ja erutusest värisevate kätega eemaldas ta kasseti kaamerast ning surus taskusse.

Tagasi koridori jõudes oli kuulda, kuidas politseiauto maja ette keeras. Esiuks oli niisiis blokeeritud. Markusele meenus justkui läbi udu, et keldrit tutvustades rääkis Joel midagi varuväljapääsust, millest tulekahju korral õpilasi evakueerida saab.

Allkorrusel võttis teda vastu üldine kaos: tüdrukud kiljusid ja nutsid ning suurem osa poisse, sealhulgas ka Pliks ja Matšu, seisid valgete nägudega ümber laiba. Markust silmates hüüdis Liia:

“Kus sa olid? Mida sa tegid talle?”

Poiss aga ei vastanud, vaid otsis meeleheitlikult silmadega pääsemisvõimalust. Koridorist kostsid juba rasked sammud...

Markuse päästsid ühiselamu nõrgad korgid. Heleda plaksatusega mattus ruum pimedusse ja äkitselt nägi Markus selgelt nurgas helendavat Exit-märki. Tee peal mitu korda komistades jõudis poiss lõpuks ukseni. Pimeduses jooksis ta nii kaugele ja nii kaua, kui vähegi jõudis, kuni väsimus jalad peatas. Botasetaldade all rohtu tundes ei saanud Markus esialgu aru, kus ta viibib, kuid pikkamööda suutis tema teadvus puid eristada. See pidi olema mingi park. Keha haaras nõrkus, mis käskis kiiresti pikali heita ja raskelt hingeldades vajus Markus murule.

(Järgneb)

*Hoiatus abiturientidele!*

*Ära unusta, et emakeele riigieksam on juba 16. aprillil!*